

60. Elnök úr az ülést következő szavakkal nyitja meg :

Tekintetes Akadémia !

A M. Tud. Akadémia Than Károly és Pauler Gyula társaimmal együtt azzal bizott meg engem, hogy Akadémiánkat a berlini királyi porosz akadémia kétszáz éves ünnepén képviseljük. Szerencsém van jelenteni, hogy megtisztelő megbízatásunkban eljártunk.

A fényes ünnep, melyen a tudományos világ majdnem egész összesége képviselve volt, két részből állott. Az első a királyi palota ú. n. fehértermében folyt le s hódolatnyilvánítás volt II. Vilmos császár és király, mint az ünneplő akadémia legfőbb protectora előtt, ki a hódolatot uralkodói pompával, trónján ülve, fogadta. Ez ünnepélyen az Akadémia titkára, Auwers intézett a császár és királyhoz hódoló nyilatkozatot, melyre az uralkodó felekölt szellemű beszédben válaszolt.

Az ünnep második része magának az akadémiának ünnepélyes ülése volt, melyen dr. Harnack az akadémia történetét ismertette. Ezután az ünnepen megjelent akadémiák, egyetemek és tudományos testületek üdvözlétének átadása következett. A világ minden részéből több mint száz tudományos testület és intézet vett részt az ünnepen s ezek csoportokba oszolva járultak az elnök elé s fejezték ki üdvözlétüket. Az első csoportban a német akadémiák voltak, kiknek nevében Virchow beszélt: a második csoportba sorakoztak azok az akadémiák, melyek beléptek az akadémiák alakulóban levő szövetségébe, mint a bécsi, szt-pétervári stb. akadémiák: ezek nevében Suess mondott beszédet. Ezután következtek a többi idegen akadémiák, számszerint mintegy 30—40, kiknek nevében a dublini akadémia képviselője, Mahaffy tanár tolmácsolta az üdvözlétet. Ebben a csoportban nyújtottuk át mi is azt a latin nyelvű üdvözlő iratot, melynek átadására a M. Tud. Akadémia bennünket megkért. Végül sorakoztak a német egyetemek, külföldi egyetemek, porosz tudományos társulatok stb. küldöttei

E hivatalos ünnepélyek mellett nem hiányoztak a félhivatalos színezetű összejövetelek sem, mint bankett, ebéd a birodalmi kancellárnál s diszeloadás az operában, melyeken szintén részt vettünk.

Általában az egész egy nagyjelentőségű ünnep benyomását tette a jelenvoltakra, melyen oly nagy számmal gyűltek össze az akadémiák és tudományos testületek képviselői, mint talán még sohasem. Meggyőződünk róla, hogy csakugyan a tudomány Berlinben őszintén tisztelt hatalom s többszörösen hallottuk hangoztatni azt az általános kívánságot, hogy ha a különböző nemzetek közt faji és nyelvi tekintetben vannak is válaszfalak, kell, hogy a tudomány terén közös célok és egységes szempontok érvényesüljenek. Ez a törekvés abban az akadémiai szövetségben is megnyilatkozik, melyre nézve hozzánk is érkezett felhívás s épp ez összes ülés napirendjén fog előkerülni.

Ezekben van szerencsém megbízatásunkról a magam és társaim nevében jelentést tenni, kérve annak szives tudomásul vételét.

Általános helyesléssel örvendetes tudomásul vétetik.

61. BAYER JÓZSEF l. t. mint a gr. Karátsonyi-pályázat bíráló bizottságának előadója felolvassa jelentését az 1898 99. évi pályázatról, mely szerint a „Római rabszolgák“ című, „Tacitus“ jeligéjű drámának javasolja a jutalom kiadását. Az Akadémia a javaslatot elfogadja. A felbontott jeligés levélből PALÁGYI LAJOS sárospataki képezdei tanár neve tünt elő. kinek is a jutalom kiadatik.

62. RIEDL FRIGYES l. t. mint a Farkas-Raskó pályázat bíráló bizottságának előadója felolvassa jelentését az 1899. évi pályázatról, mely szerint a „Falusi levél“ című, „Satyra“ jeligéjű költeménynek